

dens Indbyggeres Driftighed, det vil sige, Samfærdselsmidlerne ere nogenlunde til Stede, men Omstændighederne tillade ikke, at de benyttes paa rette Maade. Det er disse Omstændigheder, jeg kunde ønske forandrede, og som jeg skal tillade mig at omtale med nogle faa Ord. Forbi Middelfart Station passerer der hver Dag ikke mindre end 20 ordinære Tog, 10 Vest paa og 10 Øst paa; af disse 20 Tog ere 3 Eksprestog: Øst paa og 2 Vest paa, men af Eksprestogene standse desværre ingen ved Middelfart Station. Forholdet er altsaa det, at naar rejsende fra Middelfart ønske at komme til Kjøbenhavn f. Eks., ville de være nødte til at tage fra Middelfart til Strib for at naa at komme med Eksprestoget til Kjøbenhavn. En saadan Rejse vil for Folk i Middelfart, naar jeg regner Opholdet i Strib med, medtage 8 Timer. Man kan ogsaa tage en anden Vej, nemlig med et af de saakaldte Iltog fra Middelfart Station. Den Iltogsfart, hvormed dette Tog gaar, gør, at Rejsen fra Middelfart til Kjøbenhavn medtager noget over 7 Timer. Kunde man derimod opnaa, at det første af Eftermiddagseksprestogene kom til at holde ved Middelfart, saaledes at Passagerer fra Middelfart kunde komme med det Tog, vilde de være i Stand til at komme til Kjøbenhavn paa godt 5 Timer. Derved vilde de vinde først en Besparelse i Rejsetiden paa 2 Timer omtrent og dernæst at ankomme til Kjøbenhavn Kl. 8 Aften i Stedet for som ellers Kl. 11. Endelig maa man huske paa den Behagelighed, det altid er at rejse med hurtigkørende Tog. Jeg mener, at jeg ikke er alt for frimodig, naar jeg antager, at jeg blot behøver at henlede Opmærksomheden paa disse Misforhold, som findes i den her nævnte Retning, for at faa dem forandrede. Jeg tror nemlig, at de ret let kunne forandres. Jeg ved i alt Fald, at ved en tidligere Lejlighed har dette Eksprestog godt kunnet holde ved Middelfart Station. For nogle Aar siden, da den daværende Finansministers Søn holdt Bryllup paa Hindsgavl, var der ikke noget i Vejen for, at det Eksprestog kunde holde ved Middelfart Station for at medtage Bryllupsgæsterne til Kjøbenhavn, og naar det kunde lade sig gøre den Gang, viser det, at det kan lade sig gøre at lade Toget holde ved Middelfart Station, og derfor mener jeg, at det maatte kunne lade sig gøre i det hele taget. Jeg mener, at jeg er temmelig beskedent, naar jeg indskrænker hele min Fordring til blot at bede om, at man vil lade Eksprestoget Nr. 64 komme til at standse

1 Minut ved Middelfart Station. Det er jo ikke meget, og at det lille Ophold skulde volde nogen større Vanskelighed i hele Togplanen, kan jeg ikke tænke mig. Jeg tænker, at man vil nogenlunde kunne slippe lige saa let fra dette lille Ophold, som man fra 1ste Oktober slap fra at lade Eksprestog Nr. 48 holde ved Ringsted, den By, der har den Ære at have den højtærede Landbrugsminister boende i sin Nærhed. — Men ogsaa med Hensyn til Godstrafikken er der et Forhold ved Middelfart, som jeg kunde ønske ændret. Lige Vest for Hovedsporet ligger Stationens eneste Losse- og Ladespor, et Spor, der befinder sig mellem Varehuse og Kvægramper, og paa hvilket der er Plads til i alt en halv Snes Vogne; men nu ere Forholdene saa uheldige, at hver Gang, der skal afgives eller modtages Vogne til eller fra Godstogene eller fra og til Havnesporet, og det er noget, der sker ikke saa faa Gange daglig, maa de Vogne, der holde paa Losse- og Ladesporet, standse med Losning og Ladning, for at den nødvendige Rangering kan finde Sted. Det er selvfølgelig et Forhold, der medfører megen Tidsspilde og et ikke ganske ringe økonomisk Tab for de af Middelfart Bys næringsdrivende, som modtage og forsende Gods i Vognladninger. Derfor kunde jeg meget ønske dette Forhold ændret. Jeg antager heller ikke, man vil finde denne min Fordring ubeskedent, særlig naar man tager Hensyn til, at der, saa vidt jeg ved, ikke er foretaget nogen som helst Forbedring i dette Forhold, siden Middelfart Station blev aabnet for Trafikken i 1865. Endvidere mener jeg, at min Fordring med Hensyn til Jernbaneforholdene ved Middelfart vil kunne siges at være meget beskedent i Forhold til de Krav, der i sin Tid bleve støttede af min Forgænger i Valgkredsen; disse gik, som bekendt, ud paa en Udgift for Statskassen af ikke mindre end 15 Mill. Kr. Jeg kommer her i Øjeblikket kun med en Bøn om nogle faa Tusinde, men jeg vil dog udtrykkelig forbeholde mig, at jeg ikke i Fremtiden, naar jeg med større Kraft skal varetage Middelfart Bys Interesser, skulde være i Stand til at fremsætte Krav om mindst lige saa mange Millioner som min Forgænger. Medens jeg er ved Valgkredsen, skal jeg udtrykke min Glæde over, at der paa Finansloven findes opført en Bevilling til Udby Børnehjem. Jeg kunde dog godt have ønsket, at den havde været 1000 Kr. større. Efter disse faa lokale Bemærkninger skal jeg tillade mig at fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger om de Spørgs-